



Daniel BRATU

jurnal în jurnal

Omar frumos

Iulie începe furibund. Patronul Antenei 1 și al PC din România, Dan Voiculescu – Crescent, aflat în plin război mediatic cu CNSAS, renunță la postul de vicepremier. Deși este acuzat, cu dovezi clare, că a făcut poliție politică, el neagă, îi spune “hai, pa(x)” lui Dinescu și rămâne tot...”felix”.

*

Pe la mijlocul lunii, se încinge tărăța și în liberali. Atac al tripletei Stolojan, Muscă, Stoica la premierul Tăriceanu, liberal și el, dar nu ca ei. Stolojan, suspinând pe după termopanele electorale, doamna Mona, fără de prosopul de anțărț din Plai cu Boi, v.V. Stoica adoptând ... același zâmbet mios, aruncă la unison săgeți otrăvite, cu șuviță, peste și sub centura de “canistrate” a lui Călin. Fostul și actualul manechin, destul de “moliceanu”, dar “viclean copil de castă”, cu ură mai veche pe un anumit Gelu (Voican?), dă replici de înalt nivel, elegante, la fix, dezvăluind, de exemplu, că tânărul Boureanu (liberal, desigur), pupil al grupării disidente, e ... cam rău de muscă și are ... “muci în freză”.

*

Petre Roman face 60 de ani. Fiind el un tip cam secretos, nu-i prea arată, nici telespectatorilor, nici invitaților. Aceștia din urmă, vechi tovarăși de luptă, apar să-l felicite, grupați pe culori și pe culoare, care mai de care mai trandafirii. Deși promisese, n-a venit și Băse. Poate că e mai bine, “marinarul” nu ține la ... etichetă, iar după chefuri își cam strânge prietenii de gât. Pe fața încă netedă a lui Petrică văd totuși o undă lăcrimoasă de regret. Cred că știu motivul. De la Apaca n-a ajuns nici o delegație. Semn că, în urma liberalizării prețurilor și a denominărilor de orice fel, inclusiv temporale, “kentul și valuta” au început să valoreze mult mai mult decât...

*

La Rast, Gigi Becali face și el o ... baie de mulțime, își umple burdihanul ca la nuntă, în cort, promite case și pleacă. Din elicopter, așezarea timișoreană pare un mușuroi călcat de tractor, oamenii locului devin din ce în ce mai mici, iar motorul sfârâie calm, ca un grătar.

Dispariția lui Hayssam, fugit cu un vas sirian, pe sub burta berbecuților, precum Ulysses din peștera “Ciclopului”(hehe?!), îi oferă lui Băsescu “pohta ce-a pohtit” de un an jumătate, anume demisia șefilor serviciilor secrete (Fulga - SIE și Timofte – SRI și-au re-făcut mătâniile, figuri impuse, iar Ardeleanu – “vulpea” DGIPI – a fost “de-codificată” de “iepurăș”). După o zi, și procurorul general este aruncat ca un Botoș uzat. Problema e că, în continuare, în țară atmosfera e irespirabilă.

*

«Fuga spre Orient» este sărbătorită creștinește, de către președinte, după cum se cuvine, la un restaurant libanez. Pretext, ziua ministrului pedist de interne, Blaga. Se spune că Băsescu, inspirat de numele sărbătoritului, ar fi recitat celor prezenți sau mai ales nu, printre «lancrâmi», fragmente din «Papanasii profetului», «În marea petrecere» și «Laudă somonului». În final s-a cântat (cam pe-alătura cu drumul, ce-i drept), “O mar frumos!”.

*

Se termină Weltmeisterschaft. Finala, un meci anost, oarecare, supertacticizat, între Italia și Franța, rămâne în istorie prin “isteria” francezului Zinedine Zidane: teribilul cap proptit în pieptul lui “gură mare” Materazzi. Se pare că, având în vedere eficiența frunții de geniu asupra unui soldățel de tinichea destul de impozant, maestrul francez își pregătise de ani buni această ieșire din scenă, chelind prematur, dar premeditat. Izbitura sa a fost ca o lovitură de gong, în prelungiri. Fotbalul plecase, însă, dinainte, din sferturi, odată cu brazilienii.

*

După lovitură sa de berbec, Zidane primește titlul de cel mai bun fotbalist al Mondialului. Mare scofală! Dacă România s-ar fi calificat la turneul final, Cătălin Zmărăndescu, vestitul bodyguard al lui Gigi Becali, i-ar fi luat ... fața, fără discuție...

*

Întors din campionatul italian în fotbalul nostru mititel, după o scurtă vizită, ca să nu rămână re...zervă și anul acesta, pentru 400 de euro în

plus pe zi, Zicu cel Fentos ia drumul Podului Grant spre Merele de Aur vopsit. Vi-cont(r)ele balonașului rotund, Dinu Ham Corner, opinează că micul fost dinamovist, care câștiga până acum 1300 de euro zilnic, chiar și fără să joace, va înnebuni de atâta huzur suplimentar. Cum, în aceeași perioadă, olimpicii români la matematică și fizică revin în țară medaliați cu aur și argint, mă încercă, involuntar, unele comparații. Nu știu de ce, dar, în ciuda zicalelor populare referitoare la învățătura prea multă, cred că pe ei nu îi paște nicidecum pericolul amintit de fil-os-of.

*

“Nunta secolului”, cea dintre Irinel Columbeanu și Monica Gabor, e transmisă în direct, fără ascunzișuri, cum a fost aproape tot între cei doi până acum. Serios, preocupat de viitorul viitoarei sale soții, Irinel Columbeanu o chestionează anterior tandru, părintește, mângâindu-i o carte de fizică, de la înălțimea jumătății sale de secol, pe liceanca din dotare: - Tu, draga mea... ți-ai făcut lecțiile?

*

În timpul transmisiei, Irinel ne dezvăluie, bucuros și mândru nevoie mare, că proaspăt-potrivit-numita Monica Columbeanu este însărcinată. După atâta expunere, gen Big Brother, timp în care nu s-a întâmplat nimic în viața lor de cuplu, e cam ciudat. Dacă pruncul nu are vocații de Mântuitor, precis va fi un talentat cameraman...

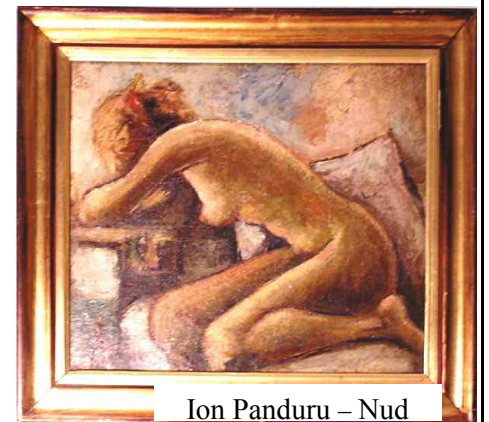
*

La Eforie Nord, marea involburată înghite, din când în când, digul de la Acapulco. Spre seară, turiștii își plimbă pe acolo, câinii. Un ins, cu bronzul pielii peren, aleargă în tandem cu cel mai bun prieten al său, se pare, patrupe, izbind ceilalți curajoși “aspiranți” de aerosoli. Are în dotare un boxer imens, cât un vițel. Asemănarea între cei doi este izbitoare, se verifică perfect ideea mimetismului biologic. Aceeași frunte îngustă, aceeași ochi mici și vioi, ca două mărgelile în ulei, aceeași mandibulă pronunțată, agresivă. Aceleași vo-

cabule răstite, adresate amenințător celor din jur. Singurul plus al bipedului, cumva paradoxal, e un lanț de aur, prins de gât ca de ciutură...

*

Plouă peste Eforie. Când ploaia tace, vântul răscolește nisipul ca împins de copitele hoardelor. Plajele sunt părăsite, Poseidon pare în criză, cu tridentul în gât, părăsit de sirene. Razele sunt răzlețe și toate miros a roșu de-amurg. Baraje de nori se adună dinspre nordul mării. Veniți pe litoral de două zile, n-avem alte soluții decât plimbările cu tematică de privit, printre terase. Cele mai multe poartă scaunele goale pe mese, precum regii pitici coroanele bejeniei. Peste tot, o lumină vineție adoarme lumea. Dinspre un restaurant, însă, cu mese și la stradă, veselie țâșnește, în valuri. Trotuarul e plin de privitori, clienții sunt puhoi. Nu e vorba nici de prețuri, destul de mari, față de alte “locații”, nici de zonă. Atracția e reprezentată de 2 travestiți, care cântă “Oh, baby, baby, viața-i complicată...” și dansează cu pasiune și dezinvoltură, printre mese, mângâind și pupând mesenii obișnuiți, trimițându-ne bezele, nouă, celor de pe trotuar. Atât la mese, cât și “la varice”, în afară, se râde copios, în hohote, oamenii se închină și aplaudă, apoi reiau. Cei doi, un fel de vedete, pe care îi mai zărisem și la TV, cu ocazia paradei gay, au rochii mulate, de seară, sunt machiați strident, se unduiesc și sar, înfierbântați de succes. La un moment dat, din pătura de nori, soarele aruncă un bici de raze, până în ...fundul terasei. În lumină, scena se transformă, totul pare forțat. Rimelul li se scurge protagoniștilor pe obraji, unindu-se vertical, cu o parte din rujul abundent, în zăbrele. Fixația expresiilor aduce a menagerie, iar cântecul e doar mimat, pe CD. Urmând aripile aurii, calde, ale razelor, părăsim “spectacolul” în viteză. Deasupra falezei, pescărușii ne cheamă, au sifed curat și melodie în țipăt...



Ion Panduru – Nud